

Het wolvenprobleem.

In een TV-uitzending op 22 November jl. (Pointer) wordt een helder overzicht gegeven van het wolvenprobleem.

Geconstateerd wordt dat de angst voor wolven groter wordt. Daarbij speelt een rol dat het aantal wolven gestaag toeneemt. En ook laten wolven zich meer en meer zien en verliezen beetje bij beetje hun schuwheid.

Betrokkenen zoals ouders met kinderen die met de fiets naar school gaan, vragen zich bezorgd af of afnemende schuwheid het risico van agressie bij wolven doet toenemen. Hierover blijft onzekerheid, maar het risico zal zeker niet minder worden.

Over deze angst voor wolven wordt soms wat lacherig gedaan, maar voor betrokkenen gaat het om een groot probleem. Het betreft hier ouders van schoolgaande kinderen die zich vaak niet serieus genomen voelen.

Een ander punt van aandacht betreft het dierenwelzijn. Aangevallen dieren (meestal schapen) moeten geregeld een lange lijdensweg ondergaan. Zij leven vaak nog uren lang, maar zijn dan zwaar gewond (bv. hun darmen buiten het lichaam).

Pointer zoekt de oplossing vooral in afrastering.

Dit lost echter het probleem van toename van wolven niet op.

En verder is afrastering vaak niet effectief en zijn al die afrasteringen funest voor het landschap.

Tenslotte. De Volkskrant van 10 december jl. (Zaterdag&OPINIE) als brief van de dag de brief van Anneke Veltman uit Havelterberg:

Geen hekken, geen wolf

Deze brief illustreert volledig het bovenstaande en ik ben het daar van harte mee eens.

